

Volný výstavní soubor – Slévárna

Téma svého výstavního souboru jsem si zvolila po navštívení staré zapadlé slévárny nezelezných kovů v Českých Budějovicích. Prostor, lidé, atmosféra, to vše mě nadchlo natolik, že jsem nemusela dlouho váhat domluvit si první fotografování a změnit původní téma volného fotografického souboru. Fotografovat jsem začala již začátkem listopadu 2012, kdy se moje představa o finálních fotografiích ještě zcela lišila od současného výsledku. Mým prvotním záměrem bylo nafotit klasický dokumentární cyklus a přiblížit tak veřejnosti těžkou práci zaměstnanců slévárny. Od tohoto úmyslu jsem však brzy upustila, jelikož výsledné snímky postrádaly onu atmosféru, jež dodává místu typický charakter a kterou jsem chtěla ve fotografiích zachytit.

Výjimečnost místa podtrhuje prostředí, které vypadá, jako by se zde zastavil čas. Stará továrna s původním vybavením je téměř všude pokryta šedým slévárenským pískem. Zapálené pece tavící hliník či bronz, charakteristické osvětlení zářivek mísící se s denním světlem a žárem z ohně jsou všudypřítomné. To celé ještě podtrhuje ruční, neautomatizovaná práce zaměstnanců a pracovní nepořádek. V celém areálu se nachází množství nápisů, upozornění a také ženských aktů, jež jsou po letech značně vybledlé a místy téměř neviditelné.

Po několika návštěvách místa a seznámení se s prostorem i se zaměstnanci jsem si našla námět, který jsem se snažila dále rozvíjet. Jako hlavní motiv fotografování jsem si vybrala nalezená zátiší. Ta se po celou dobu mých návštěv postupně objevovala, měnila a zanikala, tudíž nebylo možné vyfotografovat něco opakovaně dvakrát po sobě. Pokaždé bylo prostředí něčím změněné a bylo na mně to najít a zachytit. Důvodem fotografování těchto zátiší byla moje osobní estetická výpověď a snaha o zachycení nevšedního a v dnešní době již vzácného industriálního prostředí, které bude v blízké budoucnosti zničeno kvůli výstavbě nových bytů. Tento fakt mě také motivoval k práci, abych toto ojedinělé místo stihla zachytit včas, dřív než bude nenávratně pryč.

Zátiší, jež jsem postupně zaznamenávala, mají divákovi ukázat prostředí a charakteristické prvky slévárny, ale zároveň nemají být jen strohou fotografií dokumentující skutečnost. Do fotografií jsem se snažila zachytit vizuálně přitažlivé prvky interiéru a poodhalit svět za zdmi staré slévárny.

Fotografie zátiší jsem doplnila o portréty zaměstnanců, kteří jsou nedílnou součástí tohoto prostředí. Přímý pohled a nehybnost postav na fotografiích má ještě více v divákovi evokovat pocit zastavení času.

Pro fotografování jsem zvolila klasický barevný svitkový film a středoformátový fotoaparát Hasselblad.

V současnosti má soubor okolo 30 fotografií a vystavené snímky jsou výběrem z nich.

V budoucnu mám v plánu areál stále navštěvovat a vyfotografovat i postupné mizení tohoto prostoru.